

[Duetoft]

kr. på dette område. Men jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige, at det aldrig har været et ubetinget krav fra vores side på den måde, at vi ville vælte en finanslov, hvis vi ikke fik lov at spare de her penge. Det er der nogle der har gået rundt og sagt i den forløbne tid, men det er ikke tilfældet. Dette var et af de besparelsesområder, vi har peget på som en mulighed i forbindelse med disse finanslovforhandlinger. Og nu er det altså lykkedes at lave en lov, som sparer penge, men som altså også retter op på nogle af de ting omkring fritidsundervisningen, som har givet problemer.

Jeg vil godt hilse med glæde, at yoga og afspænding er kommet over under undervisning og dermed får tilskud igen. Motionsfagene er så ikke kommet over. Det i sig selv retter måske op på lidt af skævheden mellem idrætten og oplysningsforbundene. Det er en diskussion, vi måske kan tage løbende.

Her vil jeg godt nytte an til en diskussion, som bl.a. fru Marianne Jelved var inde i før, og sige, at nu er vægten af denne diskussion altså pludselig flyttet fra Folketinget og ud lokalt. Nu drejer det sig om at få disse folkeoplysningsudvalg til at fungere, og det betyder selvfølgelig, at de mennesker, som ønsker, at man skal have støtte, og som vil forsøge at få støtte til nogle af aktiviteterne, nu skal til at snakke med deres folkeoplysningsudvalg.

Jeg har en gang imellem haft lidt problemer i diskussionerne de sidste måneder, for selv nogle af de partier, der normalt har været tilhængere af decentralisering, har stillet sig op og sagt: Nå ja, men man skal i øvrigt bare lige huske, at nu skal man ikke træffe den og den og den beslutning.

Det er klart, at folkeoplysningsudvalgene kommer til at træffe nogle både glædelige og triste beslutninger. Der er nogle, der vil være vrede over det, der bliver besluttet i disse udvalg. Men sådan er det jo. Når man decentraliserer, er det ikke altid, at de, man decentraliserer til, vil træffe de beslutninger, man måske selv ville have truffet.

Jeg glæder mig over, at kommunalbestyrelsesmedlemmerne er kommet ind i disse folkeoplysningsudvalg. Jeg kan ikke se, hvad decentralisering og selvbestemmelsesret betyder, hvis der alligevel sidder en kommunalbestyrelse og træffer en helt modsat beslutning. Jeg tror, at kommunalbestyrelserne bliver involve-

ret på en ganske god måde, som lovforslaget ligger nu, og at det også forpligter, at man har et antal kommunalbestyrelsesmedlemmer siddende og træffe disse lokale beslutninger.

Vedrørende lokaletilskuddet skal jeg heller ikke gå ind i den aktuelle debat, bare sige til ministeren, at det måske var en idé at skubbe den del af lovforslaget et stykke tid, hvis det er muligt. Jeg synes, det er så trist, at vi her i dag eller i løbet af de kommende dage måske finder ud af, at den brede enighed mellem syv partier, der er lagt op til her, skulle lide nogle skår på grund af det ene spørgsmål. Vi kunne på teaterområdet klare egNSTeatrene ved at skubbe den del af lovforslaget ud og så klare resten.

Jeg vil godt sige til ministeren, at jeg finder det sådan set trist, hvis alle de andre gode resultater, der er nået i forbindelse med oplysningsloven, skulle starte forfra. Jeg synes også, det er synd for de 100 deputationer, at de skal komme herind igen til næste år og sige det samme, hvorefter vi skal træffe den samme beslutning igen. Så jeg vil godt opfordre ministeren til, hvis det i de kommende dage ser ud til stadig væk at være i hårdknude, at skære lovforslaget over på den måde.

Vi kan støtte ministerens ændringsforslag.

Jeg vil slutte med at sige til hr. Poulsgaard, at når vi i sin tid pegede på 50 mio. kr. i besparelser på det her område, så var det så sandelig ikke ud fra en grundholdning som den, hr. Poulsgaard har givet udtryk for. Det har hr. Poulsgaard heller ikke sagt. Men jeg kunne frygte, at nogle, der hørte denne debat, måske kunne tro, at CD og Fremskridtspartiet argumenterede på samme måde.

Jeg vil gerne i al stilfærdighed sige, at jeg opfatter folkeoplysning som noget af fundamentet også i de kommende år, hvor vi står over for så mange udfordringer i forbindelse med den europæiske udvikling og i forbindelse med en masse andre ting. Der er folkeoplysning og det arbejde, der foregår, noget af det allerallervigtigste. Jeg synes egentlig, det var lidt skræmmende, at man i en folketingsdebat i dag kunne få sådanne antioplysnings synspunkter frem som dem, hr. Poulsgaard kom med. Tænk engang, hvis det kom til at præge det danske samfund. Så stod vi rigtig dårligt rustet til tiden efter 1992 i EF.